

ORUCUN VE İSLÂM'IN KIYMETİ*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler!

Ramazanınız hayırlı geçsin, mübarek olsun... Allah ibadetlerinizi, oruçlarınızı, teravihlerinizi, iftarlarınızı, ziyafetlerinizi, sadakalarınızı, zekâtlarınızı, hayır hasenâtınızı en güzel şekilde mükâfâtlandırısın... Dünya ve ahiretin her türlü hayırlarına cümlemizi erdirsin, sağlık afiyet versin...

a. Bir Tek Nafile Orucun Karşılığı

Peygamber SAS Efendimiz'den Ebû Hüreyre RA'ın rivayet ettiğine göre, Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:¹

وَأَنَّ رَجُلًا صَامَ يَوْمًا تَطَوُّعًا، ثُمَّ أُعْطِيَ مِثْلَءِ الرُّضِّ ذَهَبًا، لَمْ يُسْتَوْفِ ثَوَابَهُ دُونَ يَوْمِ الْحِسَابِ
أبو يعلى والطبرانى عن أبي هريرة، ورواه ثقات إال ليث بن أبي سليم

(Lev enne racülen sâme yevmen tatavvuà, sümme u'tıye mil'e'l- ardı zeheben, lem yüstevfi sevâbehû dûne yevmi'l-hisâb.)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.V, s.131, no:4869; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.X, s.512, no:6130; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.III, s.365, no:5109; Ebû Hüreyre RA'dan.

Mecmaü'z-Zevâid, c.III, s.423, no:5092; *Kenzü'l-Ummâl*, c.VIII, s.918, no:24157; Münzirî, *Tergîb ve Terhîb*, c.II, c.51, no:1457.

Ebû Ya'lâ ve Taberânî rivayet etmişler. Râvîleri hep güvenilir kimseler diye geçiyor, (*illâ leysi'bnî ebî süleym*) diye bir istisnâ ile. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

(*Lev enne racülen sâme yevmen tatavvuan*)
“Eğer bir adam bir gün farz olmayan, tatavvu, nafîle bir oruç tutsa; sonra bu adama

(*u'tıye mi'l-e'l-ardı zehebâ*) yeryüzü dolusu kadar altın verilse, (*lem yüstevfi sevâbehû*) sevabını tam olarak almış olmaz. Yâni bu kadar altın onun sevabını karşılamaya yetmez; oruç daha sevaplı. (*dûne yevmi'l-hisâb*) Ancak sevabını ahiret gününde, mahkeme-i kübrâda alır.”

Bu hadis-i şerifi göz önünde bulundurun! Enlemleriyle, boylamlarıyla, kıtalarıyla, büyük denizleriyle, deryâlarıyla, ummanlarıyla yeryüzünü düşünün! Bunun içinin altın dolu olduğunu düşünün! Bir nafîle orucun, farz olmayan, sevap kazanmak için tutulan bir orucun sevabını, o kadar altın karşılayamıyor maddî olarak. Ancak ahirette Cenâb-ı Hak karşılayacak, verecek. Dünyadaki o kadar altın yetmiyor, ahirete kalıyor.

Bunu göz önünde bulundurarak oruçlarınızı tutun! Oruç böyle bir muhteşem, sevabı çok olan, güzel bir ibadet; Ramazan böyle bir müstesnâ ibadet mevsimi... Ramazana ermemiz ve mü'min olup oruç tutuyor olmamız çok büyük nîmet, çok büyük devlet ve saadet....

Allah gâfillere de gafletten uyanmayı nasib etsin... Şaşıranları doğru yola sevk ve hidayet eylesin... Gözleri görmeyenlerin basiretlerini açsın... Yolunda yürüyenlere de gayret, kuvvet ihsân eylesin...

b.Sıcak Günlerde Oruç Tutmak

Diğer bir hadis-i şerif. Ebû Bürde ve Ebû Mûsâ RA'dan İbn-i Ebi'd-Dünyâ (Rh.A) rivayet etmiş. Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz bu ikinci hadis-i şerifte:²

إِنَّ أَهْلَ تَعَالَى قَضَى عَلَى نَفْسِهِ أَنَّهُ مَنْ عَطَشَ
نَفْسَهُ هَلَلٍ فِي يَوْمٍ حَارٍّ، كَانَ حَقًّا عَلَى أَهْلِ عَزٍّ
وَجَلٍّ أَنْ يَرُوِيَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. قَالَ: وَكَانَ أَبُو
مُوسَى يَتَوَخَّى الْيَوْمَ الشَّدِيدَ الْحَرِّ الَّذِي يَكَادُ إِلِ
نَسَانُ يَنْسَلِخُ فِيهِ حَرًّا، فَيَصُومُهُ

(ابن أبي الدنيا عن أبي بردة عن أبي موسى)

(İnna'llàhe teâlâ kadà alâ nefsihî ennehû men
attaşa nefsehû li'llâhi fî yevmin hàrrin, kâne
hakkan ale'llâhi azze ve celle en yerviyehû
yevme'l-kiyâmeh.)

² Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.III, s.411, no:3921; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l- Evliyâ*, c.I, s.260; İbn-i Ebi'd-Dünyâ, *el-Hevâtif*, c.I, s.23, no:13; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.XXXII, s.87; Abdullah ibn-i Mübârek, *Zühd*, c.I, s.461, no:1309; Rûyânî, *Müsned*, c.II, s.160, no:557; Ebû Mûsâ el-Eş'arî RA'dan.

Münzirî, *Tergîb ve Terhîb*, c.II, s.51, no:1458.

“Hiç şüphe yok ki, Allah-u Teâlâ Hazretleri kendisine karar aldı, kendi Zât-ı Celîli üzerine hükmetti, öyle yapmayı kararlaştırdı, kaza buyurdu ki: (*Men attaşa nefsehû li’llâhi fî yevmin harrin*) Kim çok harâretli, çok sıcak bir günde, Allah rızası için nefsini susuz bırakırsa, yâni oruç tutarsa... Ağzı kuruyor, dudakları kuruyor. (*Kâne hakkan ale’llâhi azze ve celle*) Azîz ve Celîl olan Allah-u Teâlâ Hazretleri üzerine hak olur, yâni muhakkak öyle yapar; (*en yerviyehû yevme’l-kıyâme*) kıyamet gününde onu suya bol bol kandırır, bol bol sular. Kıyamet gününde ona su ihsân eder.”

Biliyorsunuz, kıyamet gününde güneş tepeye yaklaştırılacak. Ancak sadaka verenlerin, zekât verenleri hayırları kendi başlarına gölge edecek. Herkes güneşin altında terlere batacak. Terler yeryüzünün içine yetmiş arşın işleyecek. Dizlere kadar, bellere, omuzlara kadar, kulakları hizasına kadar gelecek. İnsanlar terde yüzecekler, korkular çekecekler, harâretten çok sıkıntılara düşecekler.

İşte o günde Cenâb-ı Hak ona su verip kana kana içirtir. Suya kandırır. Böyle yapmak Cenâb-ı Hak’ın üzerine, kendisinin hükmü üzere, hak olur. Allah-u Teâlâ Hazretleri kendisi böyle kararlaştırmış. Muhakkak kulunu böylece taltif edecektir.

(*Ve kâne ebû mûsâ yetevvehha’l-yevme’s-şedîde’l-harri’llezî yekâdü’l-insânü yenselihu fîhî harran feyesûmuhû.*) “Bu hadisin râvîsi, bu hadis-i şerifi Peygamber Efendimiz’in

söylediğini duyup da bize nakleden Ebû Mûsâ el-Eş'arî RA, böyle şiddetli, hararetli günleri gözlerdi, araştırırdı, bulmağa gayret ederdi. İnsanın içinde sanki ruhunu teslim edecek, ruhu bedenden çıkacak gibi olacağı sıcak günleri arardı, gayret ederdi, o günde oruç tutardı.” Neden?.. İşte o, “Kendisini Allah yolunda bir gün susuz bırakanı, Allah kıyamet gününde suya kandırarak!” müjdesine ermek için.

Şimdi niye bu hadis-i şerifi seçip size okudum?.. Şu anda Türkiye’de kış mevsimindeyiz. Yazlar uzun gündüzlü olur, kışlar kısa gündüzlü olur. Yâni, Türkiye’de oruç tutmak kolay. Ama ben Avustralya’daki dostlara telefon açıyorum;

“—Nasılsınız, ne yapıyorsunuz?” diye.

“—Aman o kadar şiddetli sıcak var ki, sıcaktan bayılıyoruz.

Çok şiddetli hararet var, yerlere seriliyoruz.” diyorlar.

Hem onlar duysunlar, o hararete oruç tuttukları için ne kadar sevap aldıklarını anlasınlar diye, orucun mânevî bakımdan ne kadar kârlı olduğunu anlatmak istiyorum. Hem de tabii, bu yıllarda Türkiye’de Ramazanlar kısa günlere geliyor ama, şimdi bizim bulunduğumuz İsveç’te de öyle ama, Ramazan her yıl on bir gün, on bir gün sonbahara doğru geri gelecek, sonunda yıllar geçince yaza gelecek. O yıllara eriştiğimiz zaman, İsveç’tekiler çok çok uzun oruç tutacaklar. O zaman da Avustralya’dakiler, kısa günlere denk geldiği için kısa oruç tutacaklar.

Demek ki, Cenâb-ı Hak böyle çok zahmet çeken, meşakkat çekip de orucu Allah rızası

için tutana, o meşakkatinin karşılığını kat kat veriyor. Ondan dolayı da, Allah-u Teâlâ Hazretleri mahzun etmiyor, mahrum bırakmıyor. İbadetleri ne kadar zorluk altında olursa olsun, Allah'ın emrini yüksünmeden, çekinmeden, kaçınmadan tutmağa gayret edelim diye bu hadis-i şerifi okudum.

Ebû Mûsâ Hazretleri'nin, o sıcak günleri araştırıp da, – aksine, başkası sıcak günlerde oruç tutmaktan kaçınır– sıcak günlerde oruç tutması hatırunızda kalsın...

c.Son Nefeste Lâ ilâhe illa'llâh Demek

Huzeyfe el-Yemânî RA buyurmuş ki:³

أَسْنَدْتُ النَّبِيَّ صَلَّى أَهْلُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى صَدْرِي،
فَقَالَ: مَنْ قَالَ أَلِ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، خُتِمَ لَهُ بِهَا، دَخَلَ
الْجَنَّةَ؛ وَمَنْ صَامَ يَوْمًا ابْتِغَاءَ وَجْهِ أَهْلِ، خُتِمَ لَهُ
بِهَا، دَخَلَ الْجَنَّةَ؛ وَمَنْ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ، ابْتِغَاءَ وَجْهِ
أَهْلِ، خُتِمَ لَهُ بِهَا، دَخَلَ الْجَنَّةَ

(حم. عن حذيفة)

(Esnedtü'n-nebiyye salla'llâhu aleyhi ve selleme ilâ sadrî, fekâle: Men kâle lâ ilâhe illa'llâhu, hutime lehû bihâ, dehale'l-cenneh; ve men sâme yevmen, ibtiğâe vechi'llâhi, hutime lehû bihâ, dehale'l-cenneh; ve men tesaddaka bi-sadakatin, ibtiğâe vechi'llâhi hutime lehû bihâ, dehale'l-cenneh.)

³ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.391, no:23372, Huzeyfe ibn-i Yemân RA'dan.

Bu hadis-i şerifi Ahmed ibn-i Hanbel rivayet etmiş. İsnadını (*lâ be'se bih*) [uygun sayılabilir bir isnad] demiş. İsfahânî'nin rivayetine göre ise:⁴

يَا حُذَيْفَةَ، مَنْ خُتِمَ لَهُ بِصِيَامِ يَوْمٍ، يُرِيدُ بِهِ وَجْهَ
اهلِّ عَزَّ وَجَلَّ، أَدْخَلَهُ اَهْلُ الْجَنَّةِ

(الصَّبْهَانِيُّ عَنْ حُذَيْفَةَ)

(*Yâ huzeyfeh, men hutime lehû bi-sıyâmi yevmin, yürîdü bihî vecha'llâhi azze ve celle, edhalehu'llâhu'l-cenneh.*) buyurmuş.

Şimdi hadis-i şerifin okuduğumuz metninin mânâsını nakledeyim. Huzeyfe RA buyuruyor ki:

(*Esnedtü'n-nebiyye salla'llâhu aleyhi ve selleme ilâ sadrî*) “Rasûlüllah SAS’i göğsüme yaslandırıttım.” Artık bu nasıl bir yerde, kalabalık bir yerde mi, camide mi, ne şekilde olmuşsa; Rasûlüllah SAS’i kucakladığımı mı söylemek istiyor. “Rasûlüllah’ı göğsüme yaslandırıttım.” diyor. Sarılmış olabilir.

⁴ *Mecmaü’z-Zevâid*, c.III, s.66, no:3919; *Kenzü’l-Ummâl*, c.XV, s.1292, no:43376; Münzirî, *Tergîb ve Terhib*, c.II, s.51, no:1460.

Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.436, no:2854; Heysemî, *Müsnedü’l-Hâris*, c.I, s.360, no:258; Taberânî, *Müsnedü’s-Şâmiyyîn*, c.III, s.350, no:2449; Huzeyfe ibn-i Yemân RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.XV, s.1297, no:43389.

O zaman buyurmuş ki Peygamber Efendimiz:

(*Men kàle lâ ilâhe illa'llàh*) “Kim ‘*Lâ ilâhe illa'llàh*’ derse...” Yâni, “Alemlerin Rabbi, yeri göğü, ins ü cinni, arşı ferşi, felekleri, melekleri yaratan Allah var; şerîki, nazîri yok. Bir tek, vâhid... Öyle oğul edinmiş değil, ortağı şeriki yok...” demek. (*Hutime lehû bihâ*) “Bu sözle hayatı mühürlenirse, ruhunu öyle teslim ederse, *Lâ ilâhe illa'llàh* demişken, o söz üzere ölürse; (*dehale'l-cenneh*) cennete girer.”

Büyük bir müjde... El-hamdü lillâh, her zaman söylüyorum: *Lâ ilâhe illa'llàh* sözü çok önemli ve onun ifade ettiği anlam çok önemli... “Yeri göğü yaratan, ins ü cinni yaratan, alemlerin Rabbi Allah’ın bir olduğu, şerîki nazîri olmadığı... Vardır, birdir, şerîki nazîri yoktur. Her yerde hâzır ve nâzırdır. Gözler onu göremez ama, o gözleri de, gönülleri de, kafanın içini de, geçmişi de, geleceği de bilir; her şeyi bilir, her şeye kadirdir.

Batılılar felsefe kitaplarında aşkın varlık diyorlar, müteâlî demek yâni. İslâm’ın anlattığı o güzelim Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin, yüce Mevlâ’nın, müteâlî Mevlâ’nın varlığını, birliğini anlamak çok önemli...

Allah-u Teâlâ Hazretleri evlenmemiştir, hanım edinmemiştir; hanımla düğün, dernek, gerdek olup da oğul edinmemiştir. Bunların hepsi çok cahilce, çok yanlış ve Kur’an-ı Kerim’de beyan edildiğine göre, çok büyük zulüm olan, çok korkunç sözlerdir. Gerçeğe çok aykırıdır.

“*Lâ ilâhe illa’llâh*” deyip de o söz ile ömrü mühürlenene, kapanan, bitene cennete gider. Tamam, “*Lâ ilâhe illa’llâh*” diyoruz, diyeceğiz; çoluk çocuğumuza da bu inancı öğreteceğiz ve çok önemli olduğunu da vurgulayacağız:

“—Aman evlâdım, aman yavrum; ‘*Lâ ilâhe illa’llâh*’ çok önemlidir, Aman bu inançtan ayrılma!.. Aman misyonerlerin çalışmalarına, gazetelerin, radyoların, filmlerin, dergilerin yaldızlı, boyalı, aldatıcı neşriyatın aldatmalarına kanma, aman aldanma!.. Aman imandan ayrılma!.. Aman *Lâ ilâhe illa’llâh*’ı, tevhidi, Allah’ın varlığı birliği inancını sımsıkı belle ve sımsıkı benimse!..”

Hazret-i Adem’den itibaren bütün peygamberler, Nuh AS, İbrâhim AS, Mûsâ AS, İsâ AS... hepsi “*Lâ ilâhe illa’llâh*” demişlerdir ve onu öğretmişlerdir. Başka başka inançlar, insanların sonradan çıkartmalarıdır. Putlar ve put edindikleri, tapındıkları diğer aciz, bîçare, hiç değeri olmayan, gücü kuvveti olmayan yaratıklar şeytanın kandırmasıyla kendi akıllarından ortaya koydukları şeylerdir.

“—Aman evlâdım, bu ‘*Lâ ilâhe illa’llâh*’ hayatın en önemli işidir. Aman bunun üzerinde yaşa, aman bununla ruhunu teslim etmeğe dikkat et!.. Aman ‘*Lâ ilâhe illa’llâh, Muhammedün rasûlü’llâh*’ inancından ayrılma!.. Aman bu inancının gereği olan ibadet ve taati yapmaktan geri durma!..”

Çünkü dünya ve ahiret saadetinin kaynağı budur. Hem dünyadaki mutluluğun, hem ahiretteki ebedî saadetin kaynağı budur. Hem dünyadaki düzgünlüğün, dürüstlüğün, düzenliliğin, faydalılığın, mutluluğun kaynağı budur. Hem anarşinin yok edilmesi, hırsızlığın, hortumlamanın, arsızlığın, yüzsüzlüğün, gasbın, çeteciliğin ve sâirenin engellenmesinin; yâni kötülüklerin def'inin çaresi İslâm'dır, iyiliklerin celbinin, kazanılmasının, elde edilmesinin vasıtası İslâm'dır. Aman '*Lâ ilâhe illa'llâh*' tevhid inancından ayrılma!.." diye vurgulayacaksınız, nakşedeceksiniz.

Gönüllere, zihinlere "*Lâ ilâhe illa'llâh*"ı nakşedeceksiniz. Hem kendi gönlünüze, hem de çoluk çocuğunuzun, eğitimiyle sorumlu olduğunuz evlatlarınızın kafalarına, gönüllerine, kalplerine, göğüslerine "*Lâ ilâhe illa'llâh*"ı yazacaksınız.

İkibin yılı, Tevhid Yılı... İkibin yılıyla başlayan 21. Yüzyıl, Tevhid Asrı... 21. Yüzyıl'la başlayan Üçüncü Bin, Üçüncü Milenyum dedikleri, dillerinden düşürmedikleri Elf-i Sâlis, Tevhid devresi olacaktır. Gerçekten öyle olacaktır. Temennî değil, kitapların yazdığına göre hakîkaten öyle olacaktır. Bütün bâtil inançlar sonunda yok olacak, silinecek, bırakılacak ve "*Lâ ilâhe illa'llâh, muhammedün rasûlü'llâh*" hakîkatı bütün insanlar tarafından kabul edilecektir.

Bu yılla başlıyor bu devre... Onun için, bu Tevhid devresinde her muvahhid, yâni “*Lâ ilâhe illa’llâh*”çı müslüman, üzerine düşen görevi yapmalı!.. Yazmalı, çizmeli, konuşmalı, çalışmalı, parasını Allah yoluna sarf etmeli!.. Bunu herkese öğretmeliyiz.

Huzeyfe RA, göğsüne Peygamber Efendimiz’i çekmiş, bağına basmış da, Peygamber Efendimiz de ona bu müjdeli sözü buyurmuş:

“*Lâ ilâhe illa’llâh* deyip de, ömrü bununla kapanan cennete girer.” Çok güzel.. Allah bizi böyle “*Lâ ilâhe illa’llâh*” deyip yaşayan, “*Lâ ilâhe illa’llâh*” diye diye ruhunu teslim eden mü’min- i kâmil, muvahhid-i hakîkî müslümanlardan eylesin...

d.Oruçlu İken Ölmek

İkinci cümlesi ne Peygamber Efendimizin:

وَمَنْ صَامَ يَوْمًا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اِهْلِ اَهْلٍ، خُتِمَ لَهُ بِهَا،
دَخَلَ الْجَنَّةَ؛

(*Ve men sâme yevmeni’btiğàe vechi’llâhi, hutime lehû bihî, dehal-e’l-cenneh*) İşte bu Ramazanımızla, orucumuzla ilgili cümlesi bu rivayetin. Diyor ki Efendimiz:

“—Kim bir gün Allah’ın zât-i pâki için, rızasını kazanmak maksadıyla, onun vereceği sevabı düşünerek oruç tutarsa ve bu oruçla ömrü kapanırsa, yâni oruçluyken, o oruç üzere ölürse; cennete girer.”

Bu Allah rızası için oruç tutmak, Allah'ın vech-i pâkini, zât-i pâkini, rızâ-yı şerifini kazanmak niyetiyle oruç tutmak... Yâni gösteriş, riyâ veyahut daha başka maddî veya süflî sebeplerle değil. Kimisi zayıflamak için, perhiz gibi filân düşünüyor. Niyet ne olacak?.. Cenâb-ı Mevlâ'nın rızasını kazanmak olacak.

“Öyleyken, oruçluyken, o haliyle ölürse; (*hutime lehû bihî*) ömrü bununla mühürlenir, kapanır, biterse, (*dehale'l-cenneh*) o da cennete girdi demektir.”

Dehale, girdi demek. İlerideki bir şey girdi sözüyle ifade edilince, bu işin kesinliğini gösteriyor, “Mutlaka girer” demek. Muhakkak girdi demektir.

e.Allah Rızası İçin Sadaka Vermek

Üçüncü bir müjde daha buyurmuş Peygamber Efendimiz, onu da açıklayalım:

وَمَنْ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ، ابْتِغَاءَ وَجْهِ اِهْلِ، خُتِمَ لَهُ
بِهَا، دَخَلَ الْجَنَّةَ

(*Ve men tesaddaka bi-sadakatin, ibtiğâe vechi'llâhi, hutime lehû bihâ, dehale'l-cenneh.*) “Kim Allah rızası için, Allah hoşnud, razı olsun diyerek, rıza-i bârî için, halis muhlis bir niyetle bir sadaka verirse, birisine maddî iyilik ihsan ederse, bağışlarsa ve bu sadakayı verdiği gün ölürse, son ameli bu olarak Allah ruhunu kabzederse, ömrü onunla mühürlenirse; o da cennete girer.”

Tabii bu sadakada miktar zikredilmiyor. En aşığı haddi, sınırı, hududu yok... Çünkü dedelerimiz –Allah rahmet eylesin, nur içinde yatsınlar, makamları a'lâ olsun– ne güzel söylemişler:

“–Az veren candan, çok veren maldan...” demişler.

Az veren de, fakir olduğu halde veriyor. Neden veriyor? Fakir, kendisinin ihtiyacı var; inancından veriyor, samimiyetinden veriyor... Onun azıcık vermesi çok kıymetli; çünkü o onu verdiği zaman bir şey kalmayacak yanında... Ötekisi çok zengin olduğundan, onun on katını, yüz katını verse bile, yine arkada bir sürü malı mülkü var. Berikisinin fedakârlığı daha fazla...

Fakirin fedâkârlığı, yoktan vermek veya az olandan vermek, veyahut kendisinin bayağı bir ihtiyacı varken çıkartıp vermek çok kıymetli... Hele meselâ, sahabe-i kiram anlatılırken; Medine-i Münevvere'deki müslümanlar Mekke'den gelen kardeşlerini bağırılarına bastılar, onlara ikram ettiler, kolaylık gösterdiler, misafir ettiler. Nasıl geçiyor Kur'an-ı Kerim'de onların medh ü senâsı?.. Allah-u Teâlâ Hazretleri nasıl anlatıyor:

وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ

(الحشر: ٩)

(*Ve yû'sirûne alâ enfüsihim velev kâne bihim hasàsah*) [Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile, onları kendilerine tercih ederler.] (Haşr, 59/9) Kendisi muhtaçken, kendisinin zaten

ihtiyacı varken, kardeşini kendisine tercih ediyor da ona veriyor. Kendisi yemiyor, yediriyor; giymiyor, giydiriyor.

İşte bu samimiyetin, ihlâsın, imanın, imanda doğan uhrevî kardeşliğin bir sonucudur. Mü'min insanlar yemez, yedirir; giymez, giydirir. Dünya ehli insanlar bunu anlayamaz.

f.İslâm'ın Kıymetini Bilelim!

İslâm bu kadar güzel olduğu halde, aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler, şu şeytanın başarısına bakın ki, çalışmalarının sonucuna bakın ki, bu kadar güzel olan İslâm'ı ortadan kaldırmak için var gücüyle çalışan, milyonlarca, milyarlarca şeytanın yordakçısı, destekçisi, yardımcısı insan var!.. İslâm'ın aleyhine çalışıyorlar.

Bu aleyhinde çalıştığın İslâm, insanların saadetinin kaynağı... Hem dünyada, hem ahirette saadet, huzur, rahat, hoşluk kaynağı... Sen bununla uğraşıyorsun! Yâni deli, divâne, mecnun bir hastanın, kendisine tam şifayı verecek olan ilâcı, şişeyi pat diye yere çalması, bardağı itip suyu dökmesi gibi bir şey. Yâni, şifayı reddediyor. Hasta, asır hasta, insanlar hasta ama, ilâç kendilerine getirildiği zaman reddetmeye çalışıyor.

Bu bir imtihan... Bu, Cenâb-ı Hakk'ın bir imtihanı. Allah-u Teâlâ Hazretleri peygamberler gönderiyor, hakkı öğretiyor. Ama bir taraftan da şeytan da insanları hakkın karşısında durmağa çekiyor. Meselâ, tahsil, beğenilen bir şey... O kadar akıllı, uslu, tahsilli insanlar, bir de bakıyorsunuz satanist olmuş. *Satanist* ne demek? Şeytancı, şeytan taraftarı demek.

Satanist olmuş. Neden?.. Tabii bilmiyorum ben bu satanistlerin fikirleri neler, nasıl aldatıyorlar, nasıl gençleri kendileri çekiyorlar, esrar mı kullanıyorlar, topluca cinsel alemler mi yapıyorlar, ne oluyor, ne kalıyor?.. Yurtdışında olduğum için, bu konuda bir yayın da okumadım. Bazı olaylarla gündeme geldi ama ben okuyamadım.

Fakat sonuç itibariyle, bakıyorsunuz, insanlar kandırılıyor. Yâni, şeytanın kulu oluyor, şeytanın emrini tutuyor, günahı seve seve işliyor. Dünya ve ahirette kendisini, ailesini, toplumunu milletini, ümmetini, bütün insanlığı saadete kavuşturacak olan güzel işleri yapmaktan bucak bucak kaçıyor ve düşman oluyor. İslâm'a düşman oluyor.

Burada bir arkadaş anlattı. Buraya geldi, tatlı tatlı, samimî samimî konuştu, hoşuma gitti. Kendi bulunduğu şehirde, bir kardeşe kendisi nasihat etmiş, nasihat etmiş... Sonunda çocukcağız tevbekâr olmuş, namaza başlamış; kötülükleri bırakmış, iyi bir insan olmuş.

Buralarda kötü olduğu zaman, çocuklar, delikanlılar çok fena kötü oluyorlar. Yâni az kötülükle kalmıyorlar, esrar içiyorlar... Yâni hem sağlıkları tehlikeye giriyor, hem de her şeyleri mahvoluyor, aile bağları ve sâireleri mahvoluyor... Tabii kurtarmış sonuç itibariyle, namaza başlamış...

Olay, bundan sonraki ikinci adım, yâni arkadaşın bize anlattığını duyunca, hayretler içinde kadım. Babası gelmiş buna kızmış:

“—Sen benim oğlumu niye böyle yaptın?” demiş.

Yâni kurtarıyor, iyi bir insan yapıyor, mü'min insan yapıyor. Allah'ın izniyle tabii, hidayeti Allah veriyor ama, bu da çalışmış, ikna etmiş. Mü'min insan yapıyor, babası karşısına geliyor; “Öyle kalsaydı daha iyiydi.” diyormuş.

İslâm'a bu düşmanlık, bu anlayışsızlık, bu güzellikleri anlayamamak, bu zevksizlik, bu değer hükümlerinin tamamen ters hale dönmesi çok ilginç, incelenmesi gereken bir olay. Alim kardeşlerimiz bu meseleleri incelesinler. Yâni bu insanlar, bu küfrü, şirki, inkârı nasıl sevip de, nasıl bunun içine seve seve dalıyor, balıklama atlıyorlar? İsteyerek nasıl yapıyorlar, nerelerinden tutuyorlar? Şeytan bunları nasıl kandırıyor? Küfre düşmenin şeytan tarafından kandırılmanın oluşum tarzı, yâni mekanizması, şekli, şemâili nasıl? Bunun bilmekte fayda var, hayret edilecek bir şey...

Allah-u Teâlâ Hazretleri, tabii biliyorsunuz, korur. Şeytanın tesiri olmayabilir. Kime?.. İman eden ve Cenâb-ı Hakk'a tevekkül eden kimselere şeytanın tesir edemeyeceğini, ayet-i kerime bildiriyor:

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ

(النحل: ٩٩)

(*Innehû leyse lehû sülânün ale'llezîne âmenû ve alâ rabbihim yetevakkelûn.*) [Gerçek şu ki, iman edip de Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) bir hâkimiyeti yoktur.] (Nahl, 16/99)

İman edip de, Rabbine tevekkül edenlere şeytan bir zarar veremiyor, kandıramıyor. Çünkü bakıyoruz, 21. Yüzyıl'da bunca müstehcen neşriyat, bunca bar pavyon, bunca gelişmiş eğlence, keyf, zevk, safa sanayii; gazinolar, barlar, pavyonlar, ışıklar, danslar, müzikler... Yâni böyle insanları idman [spor] meydanlarına, stad-yumlara dolduran, çılgınca zıplatan, hoplatan şeyler... Bu kadar şeyler olurken, bunların karşısında bazı insanlar nasıl sapasağlam duruyor, ahlâkları bozulmuyor; dürüstlüğünden bir şey kaybetmiyor, vatanseverliğinden, çalışkanlığından herkes istifade ediyor; bu nasıl oluyor?.. Yâni, kalan niye kalıyor?.. İmanından, Cenâb-ı Hakk'a tevekkül ettiğinden, iyi müslüman olduğundan kalıyor.

Sapıtan nereden gidiyor?.. İmanın eksikliğinden, Cenâb-ı Hakk'a dayanmamasından, nefesine tâbî olmasından, nefisini ıslâh etmemesinden...

Bu gerçeklerin hepsi tabii ayet-i kerimelerde, hadis-i şeriflerde hepsi anlatılıyor. Ama Kur'an'ı okumuyor. Kur'an-ı Kerim *şifâun*, yâni bir şifadır. Kendisi okunduğu zaman maddi, mânevî her türlü içtimâî, toplumsal ve kişisel her türlü derdin devası var. Ana ilâçlar Kur'an-ı Kerim'de mevcut, imanda mevcut ve onların faydasını da mü'minler görüyorlar.

Bakıyorsunuz imam-hatip okulu çocukları birinci oluyor. Neden?.. Yüksek İslâm Enstitüsü mezunları bakıyorsunuz çok üstün başarı sağlıyor. Neden?.. İmanından... Çünkü, iman bir ciddiyet getiriyor, gayret getiriyor, başarının oluşması için gerekli her şey olduğundan, başarı kazanıyor.

Ötekisi, bakıyorsunuz ikişer sene okuyarak sınıfları ite kaka geçiyor, özel okullarda parayla diploma alıyor. Ondan sonra anasının, babasının parası zoruyla yurtdışına gidiyor. Oralarda da eğlenerek, barlarda, pavyonlarda vakit geçirerek böyle bir ale'l- usül, uyduruk bir diploma alıyor; ama bir şey bilmiyor.

Benim hayatta karşılaştığım, meselâ askerlik yaptığımız zaman filân karşılaştığım bazı kimseler vardı. Kimisi çıkıyordu:

“—Ben iki fakülte bitirdim!” diyordu. Kimisi:

“—Ben iki doktora yaptım!” diyordu.

Bir doktora değil, bir ihtisas değil, iki tane birden yapmış.

“—Ooo, aferin!..” diyorsunuz.

Tabii saygı gösteriyorsunuz.

“—Avrupa’da okudum!” diyor, “İki tane doktora yaptım!” diyor, saygı gösteriyorsunuz; tamam...

Ama ondan sonra, beraber yaşıyorsunuz, davranışlarını görüyorsunuz, hareketlerini görüyorsunuz. Bilgisinin kullanılacağı zaman, kendisine:

“—Hadi sen bu işi biliyordun, gel bakalım, yap!” diyorsunuz. Hiç bir şey yok... Hayret ediyorsunuz.

Teknik Üniversite mezunu, sigorta telini takmasını, bağlamasını bilmiyor. Bilmem muhasebe, yüksek ticaretten mezun, en basit şeyleri bilmiyor... İmam-hatipten mezun, ilâhiyattan mezun, cuma namazı kıldırıyor, bir hutbe okuyamıyor.

“—Bir aşr-ı şerif oku!” diyorsun, okuyamıyor.

Yâni, bunlar nedir?.. İnsan çalışmadığı zaman bir şey olmuyor.

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى. وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ

يُرَى

(النجم ۳۹-۴۰)

(*Ve en leyse li'l-insâni illâ mâ saà. Ve enne sa'yehû sefve yürâ*) [Bilsin ki, insan için kendi çalışmasından başka bir şey yoktur. Ve çalışması da ileride görülecektir.] (Necm, 53/39-40)

İnsan neye çalışırsa, neye gayret ederse, onu elde eder. Futbola çalışıyor, çalışıyor; yıldız oluyor... Haltere çalışıyor, çalışıyor; dünya birincisi oluyor... Yâni, çalışmadan olmuyor. Çalışmaları bıraktığı zaman, başarısızlığa düşüyor.

Onun için, Allah-u Teâlâ Hazretleri İslâm'ın kıymetini bilip, tam müslüman olmayı nasib eylesin... Öyle yarım, yamalak, dörtte bir, onda bir, yüzde bir, tenzilâtlı tarife... Öyle müslümanlık olmaz. Müslümanlık tam olur. Tam olursa Allah sever. Eksik olduğu kadar, eksikliğinin hesabını Allah sorar.

Tabii, Cenâb-ı Hakk'a lâyıkiyle, onun dergâh-ı izzetine, şânına lâyık bir şekilde güzel kulluk yapmak, kulların tâkatlerinin üstündedir ama tam yapmaya çalışacak, her şeyi yapmaya çalışacak. Yâni boş vererek, yarım gün sevaplı işler yapıp, yarım gün de günahlı işler yaparak; akşam camide, gece hırsızlıkta, sabah arsızlıkta, yüzsüzlükte bilmem ne... Böyle tezat, yâni birbirine ters düşen acaib işler...

Hem “Müslümanım!” diyor, hem kâfirleri seviyor... Hem “Hacca gittim!” diyor, hem ona uygun olmayan işler yapıyor. “Hacıyım!” diyor, acı işler yapıyor, hacıya yakışan işler yapmıyor... “Aydınım!” diyor, cahillik yapıyor...

Yâni, her yerde böyle kendi iddia ettiği vâfına uygun olmayan haller görüyoruz.

Rabbimiz bizi korusun... Tevfîkini refîk eylesin... Yolunda dâim eylesin... Ve şu güzel günlerin güzelliğinden, mükâfatlarından, feyizlerinden, mânevî ikramlarından nasibleri bizlere çok çok ihsan eylesin, payları bize çok çok versin... Bugünlerden istifade edip kâmil müslüman olmayı, kalp gözü açılmış, gerçekleri gören, olgun, kâmil, yâni böyle yetişkin, ham tarafı kalmamış, güzel müslüman olmayı, güzel hareketler yapmayı nasib etsin...

Tabii insan inanacak, sâlih amel işleyecek, yâni ihlâsla işleyecek. Bir şeyler öğrendikten sonra asıl sonuç nedir? O öğrendiklerini uygulamaktır. Onları hayatında uygulayıp, İslâm'a faydalı olup, ömrünü Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin rızasına uygun geçirip, huzuruna sevdiği kullar olarak varmayı, Allah cümlemize nasib eylesin, aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler!..

Es-selâmü aleyküm, ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

08.12.2000 - İSVEÇ

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

